

GŁOS BATORAKÓW

**85 - LECIE SZKOŁY
470. ROCZNICA URODZIN PATRONA
- KRÓLA STEFANA BATOREGO**

Program obchodów jubileuszowych

- 26.09.2003
piątek
- Msza święta w kościele przy ul. Zagórnej
Spotkania absolwentów z uczniami klas pierwszych
Uroczystość Święta Szkoły
- hejnał, wprowadzenie sztandarów, odśpiewanie hymnu „Pochodem idziemy“
 - przemówienie dyrektor szkoły Małgorzaty Żuber-Zielicz
 - przemówienie prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Czesława Uhmy
 - ślubowanie uczniów klas pierwszych
 - wręczenie dyplomów absolwentom sprzed 50 lat
 - widowisko historyczne „Najważniejsze wydarzenia z życia szkoły“
- Rajd „Śladami Zośki“ z okazji Święta Szkoły
- 27.09.2003
sobota
- pierwszy dzień Zjazdu Wychowanków**
Msza święta na dziedzińcu szkoły
Odśloniecie tablicy upamiętniającej powstanie gmachu „Batorego“ przy ul. Myśliwieckiej 6
Spotkanie w auli
- hejnał, wprowadzenie sztandarów, odśpiewanie hymnu narodowego
 - powitanie uczestników przez prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Czesława Uhmy
 - wystąpienie dyrektor szkoły Małgorzaty Żuber-Zielicz
 - gratulacje, życzenia, pozdrowienia
 - koncert
- Spotkania koleżeńskie w klasach
Bankiet
- 28.09.2003
niedziela
- drugi dzień Zjazdu Wychowanków**
Złożenie wieńców pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej
Gawęda harcerska

WITAJCIE W XXI WIEKU!

Minał wiek dwudziesty i znów uczniowska gromada wypełniła gmach przy Myśliwieckiej. Wiele zmieniło się przez pięć lat, od ostatniego zjazdu wychowanków. Na świecie, w Polsce, w domach każdego z nas. Ale duch wspólnego „domu“ - batoriańskiej szkoły - zawsze ten sam. Ożywczy, twórczy, przyjacielski. Nic więc dziwnego, że niczym pielgrzymi zmierzali tu na kolejne jubileuszowe spotkanie uczniowie profesorów Rudzkiego, Czyżykowskiego, Młodożeńca, Rogóyskiej, Fotymy... A także roczniki z czasu przełomów - październikowego, sierpniowego, okrągłego stołu. I młodź, której dane było przeskoczyć błyskawicznie z epoki do epoki.

„Batory“ nie musiał przeskakiwać. Był i pozostał kuźnią elit. Wciąż zabiega o najlepsze dla swych uczniów warunki rozwoju, wciąż stara się wychodzić naprzeciw potrzebom i zainteresowaniom młodzieży. A że wymagania są duże, to i dobrze. Kiedyś zostaną docenione. Jak przez wychowanków, którzy stawili się w szkole na jej 85. urodziny.

Nie ma wątpliwości, że dzisiejsi dwudziestolatkowie - maturzyści z przełomu XX i XXI wieku - z radością w 2038 roku wypełnią aulę na 120-lecie „Batorego“. Jednej z najznakomitszych szkół średnich zjednoczonej Europy. Może nawet uronią łezkę, kiedy gruchnie hymn „Pochodem idziemy“. I ruszą pochodem ku czasom, kiedy zdobywali ostrogi, kiedy przysięgali „pracować rzetelnie dla przyszłości Polski“...

Tegoroczny, jubileuszowy Zjazd Wychowanków rozpoczęło Święto Szkoły i ślubowanie pierwszoklasistów. ZAPRASZAMY!

„Głos Batoraków”, grudzień 2003

Wydawca: Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum
im. Stefana Batorego w Warszawie, ul. Myśliwiecka 6
Do druku przygotował Wacław Gluth-Nowowiejski
we współpracy z członkami zarządu Stowarzyszenia

ISSN 1429-95-77

ŚWIĘTO SZKOŁY

Tegoroczne Święto Szkoły rozpoczęła 26 września uroczysta msza w kościele pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej przy ul. Zagórnej. Celebrował ją ksiądz prefekt Marek Rymuza.

Po godzinie dziewiątej licznie zgromadzonych na dziedzińcu szkolnym uczniów, nauczycieli, gości powitała dyrektor Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie, mgr Małgorzata Żuber-Zielicz.

W imieniu nauczycieli, pracowników, uczniów klas starszych i swoim własnym witam serdecznie naszych gości - absolwentów szkoły z 1953 roku, witam uczniów klas pierwszych gimnazjum i liceum, witam rodziców i pedagogów.

Osiemdziesiąt pięć lat temu grupa chłopców rozpoczęła chlubną historię gimnazjum „Batorego” w Warszawie. Kilka tygodni temu gromada pierwszoklasistów rozpoczęła tu kolejny rok nauki.

Dzień dziś szczególny. Święto Szkoły. Ślubowanie uczniów klas pierwszych i „odnowienie” matury po pięćdziesięciu latach. I wszystko to w czterysta siedemdziesiąt rocznicę urodzin patrona - króla Stefana Batorego.

Pokolenia uczniów Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego ceniły sobie nade wszystko miłość do ojczyzny, uczciwość i prawdomówność, pracowitość i odpowiedzialność, przyjaźń i tolerancję. Przyszło im żyć i dojrzewać w różnych czasach, także w latach najtrudniejszych dla Polski. W ogromnej większości wykazali się mądrością i odwagą, bezkompromisowym patriotyzmem. Kiedy kraj znalazł się w niebezpieczeństwie, nie wahali się podjąć walki aż do ofiary życia.

„Batory” miał szczęście do nauczycieli. Od początku istnienia w roku 1918 wychowywali oni rozumnych, wolnych Polaków zgodnie z najnowszymi zasadami i ideami.

Świat idzie ku przyszłości. Teraz to Wasza szkoła. Za chwilę będziecie składać ślubowanie na jej sztandar. „Z woli Waszej czyn Wasz będzie...” Wolę tę dziś wyrażicie. Wolę rozwoju, tworzenia, godnego życia. Niech słowa przyrzeczenia w piękne czyny się obróć. Życzymy Wam tego z całego serca.

Głos zabrał również prezes Stowarzyszenia Wychowanków, prof. Czesław Uhma.

Jesteśmy na podwórku jednego z najpiękniejszych gimnazjów w Europie - powiedział między innymi. Zbudowało je w ciągu zaledwie dwóch lat osłabione wojnami państwo. Ilekroć jestem za granicą, wpinam do klapy znaczek „Batorego”. A gdy mnie pytają, co on przedstawia, odpowiadam: it is the polish Eton, doskonała polska szkoła. Doskonała dzięki kompetencji i staraniom nauczycieli. Wyraźmy im dziś naszą wdzięczność i uznanie.

Trzykrotne, gromkie hip, hip, hura było odpowiedzią na apel prezesa.

Tego dnia głównymi bohaterami byli oczywiście uczniowie klas pierwszych. To oni mieli być pasowani na batoraków. Oni poznawali miejsce, w którym spędzą wiele lat swojego życia. W radościach i troskach. W oczekiwaniu i spełnieniu. Tu będą dojrzewali, rozwijali talenty, doświadczali życia społecznego.

Rano tradycyjnie z pierwszoklasistami spotkali się w klasach absolwenci. Podzielili się z młodszymi kolegami refleksjami na temat lat spędzonych u „Batorego”. I zapewne dodawali otuchy. Że nie taki diabeł straszny.

W tym roku w spotkaniach uczestniczyli wychowankowie dwóch odległych pokoleń: „weterani” (matura 1951) - Bogdan Bartnikowski, Jacek Czerwiński, Zdzisław Sadłowski i Bogdan Wiśniewski oraz „młodzieżówka” (matura 1998) - Agnieszka Lisiecka, Piotr Podemski, Peter Szabo.

Główne uroczystości Święta Szkoły odbyły się w auli. Przewodniczyła im wicedyrektor Nella Lenart. Początek ogłosił hejnał trębacza. Wprowadzono sztandary: szkolny i 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej. Dwuosobowe delegacje uczniów złożyły kwiaty przy tablicach poległych i ku czci Krzysztofa Kamila Baczyńskiego oraz przy portretach dyrektorów szkoły i pod pomnikiem Stefana Batorego.

Raz jeszcze „do tablicy” poproszono batoraków, którzy zdali maturę pięćdziesiąt lat temu, w roku 1953. Nie bez wzruszenia odbierali oni pamiątkowe dyplomy z rąk dyrektor szkoły i prezesa naszego Stowarzyszenia.

Należą do szczególnego rocznika absolwentów. Przystępowali do egzaminu dojrzałości, kiedy komunistyczne władze zlikwidowały gimnazjum Batorego, a uczniów wyrzucono z gmachu przy Myśliwieckiej.

Witam „wyrzutek” sprzed pięćdziesięciu lat - żartował prof. Uhma. Ale zaraz dodał: - Zachowaliście ducha „Batorego”, pamiętaliście zawsze o swoich prawdziwych uczniowskich korzeniach. Dlatego ze szczególną radością uczestniczę w ceremonii wręczenia Wam pamiątkowych dyplomów.

W imieniu maturzystów 1953 za dyplomy i wspaniałą uroczystość w serdecznych słowach podziękował Andrzej Siuda.

Nadszedł czas ślubowania. Delegaci klas pierwszych - po sześciu z gimnazjum i liceum - przyrzekali na szkolny sztandar:

- uczciwie spełniać swe obowiązki
- postępować godnie, okazując szacunek innym ludziom i ich poglądom
- wyrabiać w sobie silną wolę, odwagę i prawdomówność
- pracować rzetelnie dla przyszłości Polski
- postępować tak jak przystało wychowankom Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego, do których społeczności mam zaszczyt od dzisiaj należeć.

Padł rozkaz: sztandary wyprowadzić! Zakończyła się część oficjalna. Scenę wypełniły kolorowe postacie. Zaczęło się widowisko prezentujące najważniejsze wydarzenia z życia szkoły. Starannie przygotowane przez gimnazjalistów z II A. I bravurowo wykonane. Oto scenariusz entuzjastycznie przyjętego przedstawienia.

I SCENA

Pojawia się plansza „Rok 1918”

Michał: Jest 1 września 1918 roku. Znajdujemy się w Warszawie, przy ul. Kapucyńskiej 21, w gmachu byłego rosyjskiego gimnazjum żeńskiego. *(Dymy)*

Batory: *(rozwiją zrolowany papier:)* „Aktem niniejszym ustanawiam z dniem pierwszego września nową szkołę państwową i nadaję jej nazwę: KRÓLEWSKO-POLSKIE GIMNAZJUM mojego imienia.” Podpisano: Stefan Batory

Michał: Pierwszym dyrektorem szkoły zostaje profesor Zdzisław Rudzki. Powstają

najmłodsze klasy, które ogółem liczą 131 chłopców w wieku od dziewięciu do dwunastu lat.

Klementyna: Nie ma już dzisiaj ani tej uliczki, ani tego gmachu. Ale pamięć tego miejsca jest wciąż żywa, bowiem najstarsi wychowankowie utrwali ją na piśmie.

II SCENA

Plansza „Rok 1919“

Michał: W marcu 1919 roku nazwa zostaje zmieniona na PAŃSTWOWE GIMNAZJUM imienia Stefana Batorego.

III SCENA

Plansza „Rok 1924“

Tomek: *(w mundurze harcerskim):* Zostaje powołana 23 Warszawska Drużyna Harcerska imienia Bolesława Chrobrego. Mundur, który mam na sobie, został uszyty w 1945 roku na wzór munduru z lat dwudziestych.

Batory: Przedstawiony mundur harcerski jest własnością pana Lesława Sochaniewicza, który w 1945 roku był przybocznym 23 WDH. Na prawym pagonie widnieje numer 23, na lewym - zielona odznaka skautowa; na prawym rękawie - wszelakie sprawności, na lewym - sprawności sanitarne: pierwsza pomoc, samarytanin, ratownik. W komplecie - pomarańczowa chusta harcerska, spięta skórzaną lilijką i czapka harcerska z 1945 r. Oprócz tego pas harcerski kupiony w 1935 r. za 5 złotych.

Klementyna: W tym też roku po raz pierwszy odegrano hejnał z wieżyczki szkolnej, podczas inauguracji roku szkolnego w nowym gmachu przy ul. Myśliwieckiej 6. Do dzisiaj hejnał ten rozpoczyna uroczystości szkolne.

IV SCENA

Plansza „Rok 1931“

Michał: *(z nim pojawia się chórek):* Powstaje hymn uczniów gimnazjum pod tytułem „Pochodem idziemy, uczniowska gromada“, ze słowami Stanisława Młodożeńca, nauczyciela języka polskiego, poety, oraz muzyką Witolda Lutosławskiego, wtedy ucznia klasy VIII gimnazjum, późniejszego kompozytora światowej sławy.
(Chórek śpiewa hymn)

V SCENA

Plansza „Rok 1933“

Michał: Reforma szkolna ustanawia czteroklasowe gimnazjum, kończące się tzw. małą maturą, oraz dwuletnie liceum o kierunkach: humanistycznym, matematyczno-fizycznym i przyrodniczym, kończące się dużą maturą.

Batory: Szkoła Batorego otrzymała nową nazwę: PIERWSZE PAŃSTWOWE GIMNAZJUM I LICEUM imienia Stefana Batorego. Wprowadzono obowiązkowy, jednolity, granatowy mundur szkolny. W skład munduru wchodziła:

- granatowa, dwurzędowa marynarka ze srebrnymi guzikami, z cienkim paskiem na rękawach - w kolorze czerwonym dla uczniów liceum, niebieskim dla uczniów gimnazjum,
- spodnie typu sportowego, o krótkich nogawkach, zapinanych poniżej kolana, z niebieskim lampasem dla uczniów gimnazjum, natomiast dla uczniów liceum - spodnie długie z czerwonym lampasem.

Do tego czapka okrągła, granatowa, z daszkiem i niewielkim czerwonym lub niebieskim otokiem (odpowiednio dla liceum i gimnazjum). Na czapce nad daszkiem znajdował się metalowy znaczek w kształcie książki. Na lewych rękawach marynarek uczniowie mieli przyszyte tarcze. Tarcza dla gimnazjum była w kolorze niebieskim, dla liceum - czerwonym. Na obu srebrną nicią wyszyta była jedyńka z takim samym otokiem.
(W tle „Warszawianka“. Słychać bębenek.)

VI SCENA

Plansza „Rok 1945“

Tomek: „Melduję uczniów gotowych do wznowienia zajęć szkolnych. W wyniku działań wojennych śmierć poniosło ponad 300 uczniów i absolwentów, w tym 123 w Powstaniu Warszawskim. Cześć ich pamięci“.

VII SCENA

Plansza „Lata pięćdziesiąte“ (Muzyka z tamtych lat)

Klementyna: A teraz przeniesiemy się w lata pięćdziesiąte, bowiem w 1951 roku formalnie zamknięto szkołę imienia Stefana Batorego, a uczniów przeniesiono do Dziesiątej Szkoły Ogólnokształcącej Towarzystwa Przyjaciół Dzieci i innych szkół warszawskich.

Michał: Jednak jesienią 1957 roku ponownie powołano szkołę jako Liceum Ogólnokształcące i zwrócono jej gmach przy Myśliwieckiej 6. Ale patrona Stefana Batorego przywrócono szkole dopiero dwa lata później.

VIII SCENA

Plansza „Lata siedemdziesiąte“

Tomek: Czas biegnie, mamy już lata siedemdziesiąte. Warto przypomnieć, że ponownie została zorganizowana 23 Warszawska Drużyna Harcerska, a jej patronem został Krzysztof Kamil Baczyński.

Agnieszka: Krzysztof Kamil Baczyński był uczniem naszej szkoły, którą ukończył w 1939 roku, w klasie humanistycznej. Był najwybitniejszym poetą pokolenia wojennego. Walczył w batalionie „Parasol“, poległ w Powstaniu Warszawskim 4 sierpnia 1944 roku. W 1974 roku odsłonięto w naszej szkole płytę poświęconą pamięci Baczyńskiemu. A oto jego wiersz pod tytułem „Piosenka“.
(Agnieszka recytuje ten wiersz)

IX SCENA

- Michał:** Lata siedemdziesiąte to dla uczniów „Batorego” ważne chwile, bowiem specjalnie dla nich nauczyciele wraz z młodzieżą opracowali pierwszy w Polsce regulamin i prawa ucznia. A oto niektóre z nich:
- Ola:** 1) Od października 1973 roku uczniom „Batorego” nie będą zadawane prace domowe na niedzielę.
- Agata:** 2) W poniedziałki uczniowie nie będą otrzymywali ocen niedostatecznych.
- Ola:** 3) Uczniom naszej szkoły nie będą zadawane prace na wszystkie ferie.
- Agata:** 4) Uczniowie naszej szkoły mogą mieć tylko dwie prace klasowe w tygodniu, każda zapowiedziana co najmniej tydzień wcześniej.

X SCENA

Plansza „Rok 1996”

(Muzyka na cześć angielskiej królowej Elżbiety II. Batory wita królową.)

Królowa Elżbieta II: Best wishes from Windsor. I visited your school seven years ago and I enjoy it very well.

(Królowa pozdrawia publiczność i siada na tronie.)

XI SCENA

Plansza „Rok 1997”

Michał: A wiecie, kto nas odwiedził w rok po królowej?... Michael Jackson!!!
(Kamil i Ola tańczą. Kamil zaprasza do wspólnego rapowania.)

Scenariusz przedstawienia napisała, scenografię opracowała oraz widowisko wyreżyserowała prof. Barbara Kordas. Wystąpili: narratorzy - Klementyna Krzyżanowska i Michał Ambor; harcerz - Tomasz Rutkowski; wiersz K.K. Baczyńskiego recytowała Agnieszka Dobroczyk; wchodziły z planszami - Aleksandra Kuls i Agata Kulczycka; „Bęben” - Maciek Sidorowicz; tiraperka - Anna Sienkiewicz; chór: Maria Molska (jednocześnie królowa Elżbieta II), Katarzyna Siwicka (odpowiedzialna za muzykę), Kamil Krupicz (jednocześnie Michael Jackson); jako król Batory wystąpił „gościnnie” absolwent szkoły (matura 1991) Olgierd Uziembło.

Po części artystycznej maturzyści sprzed pięćdziesięciu lat spotkali się w pokoju nauczycielskim przy kawie z dyrekcją i kadrą pedagogiczną szkoły.

Wcześniej grupa uczniów z gimnazjum wyruszyła na rajd „Śladami Zośki”. To także tradycja.

PIERWSZY DZIEŃ ZJAZDU WYCHOWAWKÓW

W sobotę, 27 września, pierwsi uczestnicy zjazdu zjawili się w gmachu przy Myśliwieckiej już koło godziny ósmej. Zarejestrowali się, odebrali materiały zjazdowe i ruszyli na obchód. Jakie nowości? Co przybyło? Wspomnienia, wspomnienia...

Szkola nie zmieniła się. Nadal zachwyca prostotą i elegancją architektonicznych rozwiązań, labiryntem pięknych korytarzy, wygodą szerokich schodów. No i aula - duma wszystkich batoriańskich pokoleń.

Owego ranka „pokolenia” waliły hurmem na kolejny jubileusz. Spora gromada absolwentów wczesnopowojennych. Skromne reprezentacje z lat pięćdziesiątych (z wyjątkiem rocznika 1951 - 30 osób!). I brak zainteresowania zjazdem najmłodszych roczników. Ale to rozumiałe. Powroty do lat szkolnych zaczynają się później. Trzeba do woli nałykać się dorosłości, by zatęsknić do szczeniących czasów.

Rejestracja uczestników odbywała się sprawnie, choć tłum gęstniał. Przybyłych obsługiwała młodzież batoriańska pod uważnym okiem Jadwigi Rosochackiej i Małgorzaty Makowskiej. Wielu absolwentów nie zgłosiło wcześniej udziału w jubileuszowych uroczystościach i zjawili się na Myśliwieckiej „z marszu”. Trochę komplikowało to płynne załatwianie formalności.

Ale oto na dziedzińcu szkoły zaczęła się msza święta, odprawiana przez księdza prefekta Marka Rymuzę i wychowanka „Batorego” (matura 1978), księdza Michała Janochę, który wygłosił homilię. We mszy uczestniczył uczniowski zespół muzyczny w składzie: Magdalena Szarata, Zuzanna Wall, Ola Kieszowska, Katarzyna Banach, Urszula Łojko, Aneta Rusinek, Agata Korczak, Joanna Charytanowicz, Anna Zielińska.

Po mszy zebrani przeszli przed budynek. Nastąpiła tu uroczystość odsłonięcia tablicy upamiętniającej powstanie wspaniałego budynku szkolnego przy Myśliwieckiej 6.

GMACH PIERWSZEGO PAŃSTWOWEGO GIMNAZJUM
IMIENIA STEFANA BATOREGO
POWOLANEGO DO ŻYCIA I WRZEŚNIA 1918 ROKU PRZEZ MINISTRA
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
ANTONIEGO PONIKOWSKIEGO.
WYBUDOWANY ZOSTAŁ W LATACH 1922 - 1924. BUDOWĘ WYKONAŁA
FIRMA MARTENS I DAAB WEDŁUG PROJEKTU
PROF. TADEUSZA TOŁWIŃSKIEGO.
PIERWSZYM DYREKTOREM SZKOŁY BYŁ ZDZISŁAW RUDZKI.

W CZTERYSTA SIEDEMDZIESIĄTĄ ROCZNICĘ
URODZIN PATRONA SZKOŁY
STOWARZYSZENIE WYCHOWAWKÓW

27 WRZEŚNIA 2003 ROKU

Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego - powiedział Zdzisław Sadłowski, realizator dzieła - stara się, aby po każdym zjeździe pozostał w szkole jakiś trwały ślad. Na 85-lecie postanowiliśmy ufundować tę tablicę. Dzięki ludziom dobrej woli udało się uzyskać pozwolenie na zainstalowanie tablicy, wykonać projekt i rysunek szkoły, znaleźć wykonawców tablicy i jej montażu. Zamierzenie zostało zrealizowane i mam nadzieję, że będzie świadectwem historycznym przez najbliższe tysiąc lat.

Zdzisław Sadłowski poprosił seniorów zjazdu: Witolda Staniszkisa (matura 1927) i Antoniego Bieniaszewskiego (matura 1938) o odsłonięcie tablicy. Następnie została ona poświęcona przez ks. Michała Janochę.

Mosiężną tablicę, o wymiarach 80x60 cm, umieszczono na ścianie zewnętrznej, przy wejściu głównym do budynku szkoły.

O godzinie jedenastej hejnał batoracki, wykonany przez pana Janusza Leszczyńskiego, oznajmił rozpoczęcie centralnych uroczystości. Zebrani wysłuchali go na stojąco. W chwilę potem przy dźwiękach „Warszawianki” weszły sztandary - szkolny i 23 WDH. Głos zabrał prezes Stowarzyszenia Wychowanków Czesław Uhma.

W imieniu Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie witam wszystkich przybyłych na dzisiejszą uroczystość 85-lecia szkoły.

Święto nasze zaszczylił swoją obecnością: dyrektor Biura Edukacji w Urzędzie m.st. Warszawy, Stanisław Sławiński, reprezentujący prezydenta Warszawy Lecha Kaczyńskiego, przedstawiciele Wydziału Oświaty i Wychowania Dzielnicy Śródmieście oraz Mazowieckiego Kuratora Oświaty. Witam Państwa serdecznie.

Ze szczególnym wzruszeniem witam Panią Marię Trojanowską, ostatnią z żyjących nauczycieli przedwojennych. Pani Mario, obyśmy mogli witać Drogą Panią, świętując kolejne jubileusze. Również serdecznie witam wieloletnie, zasłużone nauczycielki „Batorego” - mgr Krystynę Gogelę i mgr Wandę Olszewską. Mam też przyjemność powitać trzy dyrektorki Szkoły - Panię mgr Teresę Garncarzyk (1970-1992), mgr Małgorzatę Oszmaniec (1992-2002) i obecnie kierującą szkołą mgr Małgorzatę Żuber-Zielicz. Witam także liczną reprezentację byłych i aktualnych nauczycieli. Jak wiele Wam zawdzięczamy! Ile Państwa wiedzy i mądrości jest w naszych głowach! To skarby nie do przecenienia. Wszystkich Was, Koledzy, proszę o odśpiewanie znakomitej kadrze nauczycielskiej tradycyjnego „Sto lat”.

(Zebrani podchwycili apel i gromkie „Sto lat” wypełniło aulę)

Kochana Batoracka Wiaro, już nie wszyscy poznajemy się na pierwszy rzut oka. Już wiele skroni pokryła siwizna, już niejedna zmarszczka naznaczyła oblicza. Zatem przypomnijmy sobie nawzajem.

Proszę o powstanie kolegów z przedwojennych roczników maturalnych. W tej grupie są seniorzy zjazdu, wśród nich trzej bracia Staniszkisowie: Witold (matura 1927), Olgierd (1929) i Jerzy (1933). Kochani, gratulujemy Wam i wierzymy, że spotkamy się również na następnym zjeździe.

A teraz proszę, by zaprezentowały się roczniki wojenne. Łza się w oku kręci, kiedy człowiek pomyśli, że mogliby dziś być z nami ci, których uwieczniliśmy na tablicy poległych. Co trzeci bowiem uczeń naszej szkoły oddał życie w walce o wolność, o wielkość naszej Ojczyzny. Oczyma wyobraźni widzę ich bierzących po korytarzach, grających w piłkę, marszerujących równymi szeregami w harcerskich mundurkach podczas uroczystości państwowych, na obozach, na zbiórkach.

Pamiętamy i tych, którzy opuścili ten świat w ostatnim pięcioleciu i wcześniej. Uczcijmy ich pamięć chwilą ciszy.

(Sala trwała w milczeniu na stojąco)

Kolej na roczniki 1945 - 1957, w tym uczniów wyrzuconych ze zlikwidowanej szkoły. Dwukrotnie usiłowano usunąć nas z historii polskiego szkolnictwa. Najpierw w roku 1939, kiedy to okupacyjne władze niemieckie zamknęły w Warszawie wszystkie szkoły średnie. Już 27 listopada do przepięknego budynku przy Myśliwieckiej wprowadziła się Deutsche Schule, a oficjalnego otwarcia dokonał osobiście generalny gubernator Hans Frank. Dla „Batorego”, jak i wszystkich szkół w Polsce, rozpoczął się okres konspiracyjnej nauki na tajnych kompletach.

Drugi raz uczniowie „Batorego” zostali wyrzuceni z gmachu przy Myśliwieckiej w latach pięćdziesiątych przez samozwańcze władze pseudosuwerennego państwa polskiego. Szkołę zlikwidowano, a uczniów porzuczano po całej Warszawie, kierując między innymi do X Szkoły Ogólnokształcącej Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Budynek zajęła Wyższa Szkoła Pedagogiczna.

Niezłomny duch batoracki, konsekwentne i nieustępliwe działania nauczycieli i uczniów doprowadziły jednak szczęśliwie do reaktywowania szkoły w 1957 roku i powrotu na Myśliwiecką.

Darujemy prezentację rocznikom 1958-1970. Ci koledzy łatwiej się rozpoznają. Były to szczególne roczniki. Uczyli się i trwali pod rządami komunistycznymi, dyrektorzy pochodzili z klucza partyjnego. Dopiero w 1970 roku do naszych tradycji i naszej historii powróciła dyrektor Teresa Garncarzyk, organizując między innymi konkursy ze znajomości dziejów szkoły, prowadząc gości liceum pod tablicę pamięci, tablicę poległych nauczycieli i uczniów. Duch szkoły rozwijał skrzydła pod dyktando pani Małgorzaty Oszmaniec i ożywia najmłodsze roczniki prowadzone przez dyrektora Małgorzatę Żuber-Zielicz.

Z tych ponad 12 tysięcy absolwentów naszej szkoły wielu wzniosło się na wyżyny. Naukowcy światowej sławy, wybitni artyści, lekarze, ekonomiści, architekci, sportowcy... Bywało, że rektorzy wszystkich uczelni warszawskich wywodzili się z „Batorego”. Lista tych mistrzów nad mistrzami jest bardzo długa i stale się powiększa. To właśnie było i jest specyfiką naszej kochanej budy: tłoczyć wiedzę, tworzyć klimat zdrowego współzawodnictwa, dać pożywkę talentom. Wiele tych talentów znalazło się poza Polską.

Milo mi powitać przybyłych specjalnie na zjazd kolegów z zagranicy: reprezentanta Stowarzyszenia w Kanadzie - Juliusza Łukasiewicza, Janusza Beera ze Stanów Zjednoczonych, Jerzego Jana Zaleskiego z Anglii, Marcina Reifera z Niemiec i wielu innych.

Wszyscy żyjący batoracy są zresztą z nami. Trzeba bowiem pamiętać, że:

*Choć wszystko wędnie z wiewem jesieni,
Wszystko niszczyje starością,
Przyjaźni lat szkolnych czas nie odmieni,
Ta wieczną kwitnie młodością.*

Droga Batoracka Wiaro, byliśmy młodzi. Biegaliśmy po szkole, plataliśmy figle, doskonale opanowaliśmy technikę ściągania. Ale nade wszystko przyjaźniliśmy się i jednak kulisiśmy wytrwale. A zdobyta w szkole wiedzę doskonaliliśmy w dorosłym życiu.

Dziś znów jesteśmy razem. Znów młodzi. Serca zwałwiej biją. Wkrótce, jak za dawnych lat, spotkamy się w klasach.

Życzę wszystkim jak najwięcej radości z ponownego pobytu w batoriańskich murach. Zjazd z okazji 85-lecia Szkoły im. Stefana Batorego ogłaszam za otwarty.

Gość zjazdu, dyrektor Stanisław Sławiński odczytał list gratulacyjny od prezydenta Warszawy Lecha Kaczyńskiego.

Następnie uczestników jubileuszowych uroczystości powitała dyrektor Małgorzata Żuber-Zielicz.

Szanowni Goście, Drodzy Absolwenci i Wychowankowie.

Wczoraj, 27 września, Święto Szkoły tradycyjnie zapoczątkowało obchody jej 85-lecia w 470. rocznicę urodzin naszego patrona - króla Stefana Batorego. Pierwszoklasiści z gimnazjum i liceum złożyli uroczyste ślubowanie, abiturienti sprzed półwiecza odnowili matury - otrzymali okolicznościowe dyplomy, kwiaty. Gimnazjaliści z II A wspaniale przygotowali historyczne przedstawienie. Wspomnieniom nie było końca.

I oto nadszedł pierwszy dzień Zjazdu Absolwentów, spotkanie z Państwem.

Los rzucił absolwentów „Batorego” po całym świecie. Ale znowu jesteśmy razem - roczniki starsze i młodsze, nauczyciele dawni i obecni. Przyglądamy się sobie, poznajemy lub nie... Łączy nas szkoła. Tu łatwiej cofnąć czas, przypomnieć minione lata. Znów wśród przyjaciół.

Jaki jest „Batory” dzisiaj?

Pięć lat temu rozpoczęli w szkole naukę gimnazjaliści. W tym roku szkolnym już trzeci rocznik przystąpi do egzaminu ponadgimnazjalnego. Nasi uczniowie - ambitni, z tysiącem pomysłów na minutę - osiągają na egzaminach najlepsze wyniki w Warszawie. Pracę z nimi traktujemy jako cenne doświadczenie dydaktyczne.

Gimnazjum „Batorego” to klasy dwujęzyczne, z językiem angielskim. W tym roku podobne klasy utworzyliśmy w liceum. Bardzo stawiamy na języki obce. Nawet chińskiego można się u nas nauczyć.

Staramy się, by uczniowie „Batorego” zdobywali wiedzę w sposób nowoczesny, twórczy, by dobrze byli przygotowani do podejmowania wyzwań współczesnego świata. Dlatego rozwijamy zainteresowania, uczymy jak się uczyć, jak współpracować z innymi ludźmi, jak doskonalić swoje umiejętności itd.

„Batory” wciąż znajduje się w czołówce szkół nie tylko stołecznych. Świadczą o tym sukcesy naszych uczniów w olimpiadach przedmiotowych bądź na egzaminach wstępnych na uczelnie.

W przyszłym roku obchodzić będziemy 60. rocznicę Powstania Warszawskiego. Przypomnimy wiele słynnych, zbrojnych akcji polskiego podziemia, w których brało udział tylu naszych uczniów wojennego pokolenia. Marzy nam się, aby w tym szczególnym roku szkoła miała pięknie odnowione wnętrza, by pracownie były wyposażone w najlepszy sprzęt, by ogrody szkolne odzyskały blask. Marzy nam się, aby o „Batorym” mówiono: Idź, zobacz, podglądaj. To szkoła na miarę XXI wieku. Tak jak w 1918. „Wzorcówka”.

Do tego będziemy dążyć. Mamy znakomitą młodzież, wybitnych nauczycieli. Mamy też Was, Drodzy Absolwenci. Z Wami zrobimy więcej, lepiej. Liczymy na częste kontakty ze szkołą.

Oby nadal słoneczne i serdeczne były nasze spotkania zjazdowe, oby pomogły nam zachować siły na pięć kolejnych lat!

Życzę Państwu wielu miłych chwil i już dziś zapraszam na coroczne spotkania absolwentkie, które chcemy zainaugurować w dniu zakończenia roku szkolnego 2003/2004.

Barbara Robakiewicz odczytała list z życzeniami od naczelnika Wydziału Oświaty Dzielnicy Śródmieście Sławomira Zielińskiego, a Tadeusz Kasperski - od Mazowieckiego Kuratora Oświaty. Zgodnie ze stanem faktycznym zwracał się on do Drugiego Liceum im. Stefana Batorego. Korzystając z uprawnień przewodniczącego zebrania, prezes Uhma przypomniał, że „od zarania” nadano „Batoremu” numer jeden i że numer ten

został represyjnie odebrany liceum w latach stalinowskich. Zwrócił się więc do kuratora z prośbą o zwrot szkole historycznej jedyńki. Prośba spotkała się z gorącą aprobatą sali. Jaki będzie dalszy ciąg tego wniosku batoriańskiego zjazdu?...

Na zakończenie części oficjalnej odczytano pozdrowienia nadesłane z kraju i różnych stron świata. Między innymi z Londynu, od Zbigniewa Bokiewicza, Zbigniewa Makowieckiego, Mieczysława Stachiewicza oraz kolegów Mieniała i Münicha.

Gorące batorackie pozdrowienia, zwłaszcza dla mojego rocznika maturalnego 1939, oraz najlepsze życzenia dalszych sukcesów dla Szkoły i Stowarzyszenia, szczególnie w realizacji wielkiego zadania dochowania polskości po naszym wejściu do Unii Europejskiej. Aby Polska nadal Polską była! By poniesione dla niej ofiary nie poszły na marne... - napisał Zbigniew Płaskowski ze Szwajcarii.

Serdeczne życzenia wzruszających spotkań, dobrych wspomnień i specjalne pozdrowienia dla swoich wychowanków przekazała prof. Wanda Olszewska. *- Zły stan zdrowia nie pozwala mi wziąć udziału w uroczystościach, ale myślami i sercem będę w „Batorym”, gdzie spędziłam połowę życia. Nie ma wątpliwości, że uczucia te odwzajemnili profesor Olszewskiej liczni na jeździe jej wychowankowie.*

Przy dźwiękach hymnu „Batorego” „Pochodem idziemy” scenę opuścili sztandary. Rozpoczął się koncert. Oto relacja Jerzego Antepowicza, który opracował program koncertu, zorganizował go i prowadził z Lucjanem Szolańskim.

Tak jak przed pięcioma laty i obecnie z okazji jubileuszu 85-lecia szkoły powierzono mi zorganizowanie koncertu okolicznościowego. Jako wykonawców zaprosiłem w pierwszej kolejności naszych wychowanków. Z licznego ich grona zabrakło z najróżniejszych powodów m.in. Andrzeja Łapickiego, Daniela Olbrychskiego, Barbary Hesse-Bukowskiej, Jana Matyjaszkiewicza, Grażyny Torbickiej, ale na hasło „koncert batoracki” odpowiedzieli: prof. Jan Kadłubiski - pianista, Tatiana Sosna-Sarno - aktorka, Lucjan Szolański - spiker radiowy, Jerzy Antepowicz - tenor, a także (cześć im i chwała!) artyści nie „batoracy” - Chór Męski Towarzystwa Śpiewaczego „Harfa” pod dyr. Mirosława Janowskiego, Liliana Grobelny - akompaniorka, Justyna Stępień - sopran i Konrad Putowski - klarncista. Składam im wszystkim głęboki ukłon. Swoimi występami podkreślili rangę uroczystości.

Koncert rozpoczął najstarszy hymn polski z XIII w. „Gaude Mater Polonia”, a następnie wykonano utwory Chopina, Moniuszki, Lutosławskiego, Lachmana, Kurpińskiego. Słyszeliśmy również strofy poetyckie Baczyńskiego, Gałczyńskiego, Młodożeńca. Na koniec „Warszawiankę 1831” Kurpińskiego odśpiewali razem wszyscy zgromadzeni i chór „Harfa”.

Po koncercie uczestnicy udali się rocznikami do klas. Gwar, śmiechy i wiwaty świadczyły o doskonałej atmosferze przyjacielskich spotkań. W niektórych z nich uczestniczyły wychowawczynie. Miłą innowacją był poczęstunek - w klasach znalazły się kawa, herbata, słodczyce i owoce.

Wieczorem tradycyjnie odbył się bankiet. Aula i przyległe korytarze zamieniły się w elegancką restaurację. Ale też i frekwencja była ogromna, w kolacji uczestniczyło prawie pięćset osób! W przemyśłym nastroju, przy smacznym jadłe, ucztowano i bawiono się do trzeciej nad ranem. Do tańca przygrywała orkiestra. Według powszechnej opinii wieczorne pożegnanie pierwszego dnia zjazdu było bardzo udane.

DRUGI DZIEŃ ZJAZDU

W niedzielę, 28 września, uroczystości zjazdowe rozpoczęły się o godzinie dwunastej pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej na skwerze przy ul. Wiejskiej. U stóp tego wspaniałego monumentu stanęła wojskowa warta honorowa, poczty sztandarowe szkoły i 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej oraz grupa harcerzy ze szczerpu 23 WDH pod komendą komendantki szczerpu Kamili Wojszczyk. Licznie zebrani uczestnicy zjazdu oraz uczniowie Szkoły ustawili się szwarami szeregiem wzdłuż chodnika. Rozległ się głos trąbki wojskowej.

Zebraliśmy się pod tym przepięknym pomnikiem projektu naszego kolegi batoraka Jerzego Staniszkisa - powiedział m.in. prezes Stowarzyszenia, Czesław Uhma - aby uczcić jedyne w wojennej Europie państwo podziemne i żołnierzy Armii Krajowej. A szczególnie naszych trzystu poległych uczniów i absolwentów, naszych bohaterów z Szarych Szeregów i AK, naszych lotników z Wielkiej Brytanii, marynarzy alianckich konwojów, batoraków, którzy zginęli na różnych frontach II wojny światowej. Chwała im wszystkim.

Przy dźwiękach werbli wieńce złożyły delegacje uczniów „Batorego“, harcerzy, dyrekcji i nauczycieli szkoły oraz Stowarzyszenia Wychowanków. Uroczystości towarzyszyło skupienie, nastrój powagi i refleksji. Szczególnie wśród „chłopców z tamtych lat“, którym dane było przeżyć...

Tymczasem w szkolnej auli szczerp 23 WDH przygotował symboliczny kominek. Harcerze śpiewali, akompaniowała im na gitarze Ania Uhma (trzecie pokolenie batoraków!). Zaproszono do kręgu uczestników zjazdu. Zjednoczeni wspólną ideą młodzi i starsi zanucili tradycyjną pieśń „Płonie ognisko i szumią knieje“... A gdy nadzedł czas gawędy, opowiadali, wspominali...

Wyobraźcie sobie, jaki byłem dumny, kiedy przed wojną, podczas święta państwowego, np. 3 maja, szliśmy angielskim szykiem w kolumnach defilującego wojska - przypominał Czesław Uhma, batorak (matura 1942), harcerz, od 11 lat prezes Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego. - Jakże cieszył nas aplauz widzów. A jakim przeżyciem były ćwiczenia, szczególnie przy „zdobywaniu“ ulicy Marszałkowskiej przez poprzebieranych harcerzy. Ile to dało nam doświadczenia, wykorzystywanego później w konspiracji przeciw niemieckiemu okupantowi.

O pojęciu służby, służby Polsce, Bogu, bliźniemu, mówił nasz wybitny śpiewak operowy, członek „Szarych Szeregów“, działacz harcerski Jerzy Antepowicz. Przywołał postać współczesnego odnowiciela ZHP Stefana Mirowskiego, żołnierza Powstania Warszawskiego, Kawalera Orderu Virtuti Militari, harcmistrza, naczelnika ZHP.

Ten skromny harcerz postawił sobie niezwykle trudne zadanie - mówił druż Antepowicz - ponownego wprowadzenia odrodzonego ZHP do międzynarodowego ruchu skautowego. Działal nieustępliwie, pokonywał opory. I osiągnął cel - na kilka godzin przed śmiercią. Taka właśnie była jego służba Ojczyźnie...

Andrzej Miłkowski (matura 1951) przypominał trudne czasy walki o reaktywowanie działalności harcerskiej.

Stało się to w 1956 roku. Szkoła była wtedy jeszcze na wygnaniu. Odebrano jej nazwę, patrona, tradycje. W grudniu 1956 zjazd instruktorów byłego ZHP, reprezen-

1. Święto Szkoły. Hymn „Batorego“ „Pochodem idziemy, uczniowska gromada“ śpiewa trio szkolne: Kasia Siwicka, Marysia Molska i Kamil Krupic

2. Zespół artystyczny z prof. Barbarą Kordas, autorką scenariusza i reżyserem historycznego widowiska

4. Już wczesnym rankiem pojawili się w holu uczestnicy zjazdu

3. Olgierd Uziembło (matura 1991) w roli króla Stefana Batorego ze szkolną „jedyką“

5. Rejestracja, odbiór materiałów, pierwsze spotkania...

6. Tłum zbiera się na dziedzińcu

8. Tablicę odsłaniają: senior zjazdu Witold Staniszkis i pplk Antoni Bieniaszewski, kawaler Orderu Virtuti Militari

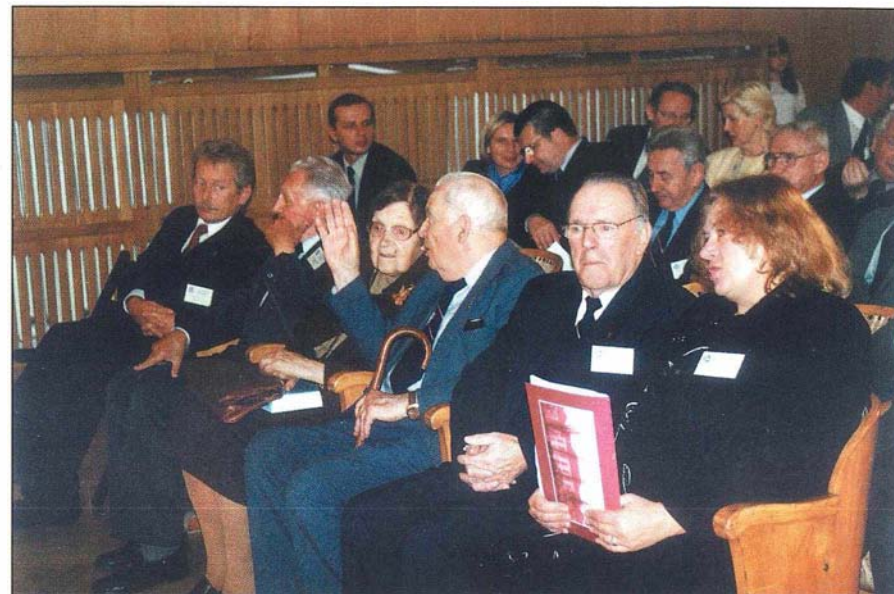
7. Harcerze na chwilę przed odsłonięciem tablicy upamiętniającej powstanie gmachu szkolnego

9. Oto tablica przy wejściu do szkoły

10. Prezes Stowarzyszenia Wychowanków Czesław Uhma otwiera zjazd

12. Dyrektor szkoły Małgorzata Żuber-Zielicz z uczestnikami zjazdu

11. Wśród najzaczniejszych gości profesor Maria Trojanowska

13. Okolicznościowy koncert uświetnili znakomici wykonawcy.
Od lewej: konferansjerzy Lucjan Szotański i Jerzy Antepowicz, pianistka Liliana Grobelny,
dyrygent chóru „Harfa” Mirosław Janowski oraz klarncista Konrad Putowski

14. Wieczorny bankiet rozpoczynamy przy „szwedzkim bufecie“

16. Stolik nauczycielski

15. Przy stolikach na korytarzach tłum gości

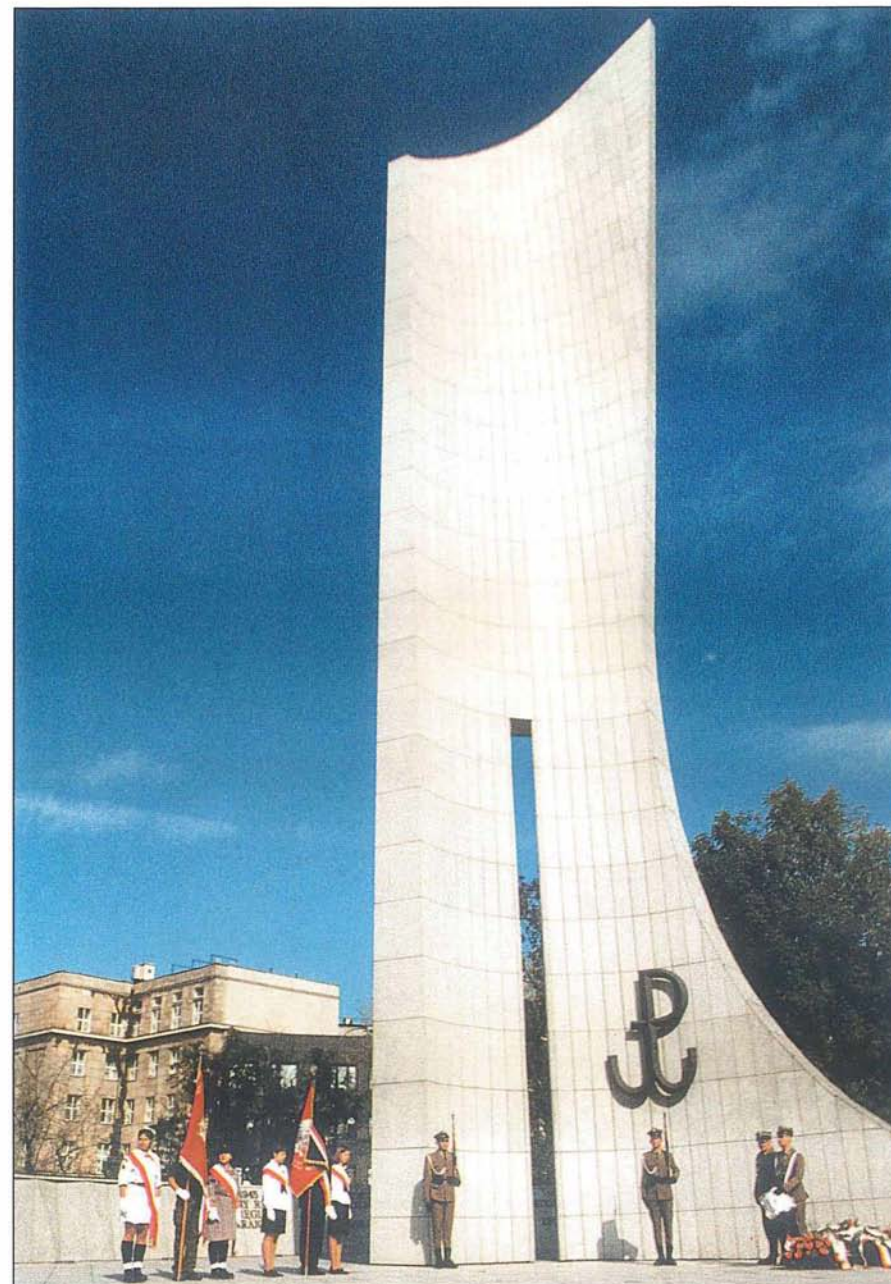
17. W bankiecie wzięty udział 492 osoby!

18. Dobra muzyka umiała zabawę

19. I przypomnienie młodości. Tańce, hulanki swawole...

20. Drugi dzień zjazdu. Uroczystość przy pomniku Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej

21. Harcerska warta honorowa

22. Delegacje składają wieńce

towanych również przez przedstawicieli 23 WDH - Pomarańczarni, podjął decyzję o reaktywowaniu całego Związku w postaci sprzed rozwiązania w latach 1949/50. Równolegle, w 1956 roku, młodzież klas gimnazjalnych, znająca historię 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej im. Bolesława Chrobrego, postanowiła ponownie powołać ją do życia. Po raz pierwszy w historii jako drużynę koedukacyjną, z podziałem na zastępy żeńskie i męskie.

Czołowymi przedstawicielami tej grupy inicjatywnej byli m.in. uczniowie: Jadzia Kaczyńska, Andrzej Trojanowski, Leszek Kosowski, Tolek Fornal.

Pozjazdowe warszawskie spotkanie byłych instruktorów ZHP odbyło się... w budynku wojewódzkiego komitetu PZPR przy ul. Chopina róg Al. Ujazdowskich. Zdecydowano na nim odtworzyć w szkołach harcerstwo oparte na dawnych zasadach. Ja otrzymałem przydział służbowy do 23 WDH - wspomina Andrzej Milkowski. - Była to zima przelomu 1956/57.

Oprócz druha Milkowskiego ze starych członków powojennej „Pomarańczarni” zgłosili się do pracy: Leszek Zawistowski, Andrzej Wierzb, Kazio May, Jędrzek Dec, Jurek Sułkowski, Krzysiek Kołakowski, Jarek Hulley.

Swoją gotowość zaoferowały drużny instruktorki: Wanda Kobylecka, Krystyna i Lenka Zajęc, Ela Aleksandrak, Ewa Zienkiewicz. Utworzyły one żeńską 23 Warszawską Drużynę Harcerek.

Zgłosili się też „bezprzydziałowcy” z przedwojennego i okupacyjnego harcerstwa wileńskiego: Sław Milewski oraz Leszek i Zbyszek Stejgwillo-Laudańscy. Przyjęliśmy ich z wielką radością. Podharc mistrzowi Sławowi, jako najwyższemu stopniem instruktorowi, powierzyliśmy funkcję komendanta szczepla 23 drużyny harcerzy i harcerek im. Bolesława Chrobrego. Liczyły one około 60 druhen i druhow.

Był to rok 1957. Wkrótce nastąpiła przeprowadzka do zwróconego szkole gmachu przy Myśliwieckiej. Wszystkim zdawało się, że i w kraju i w ZHP zmierzamy ku normalności. Stało się coś odwrotnego - kończył opowieść druha Milkowski. - Polskę i nasze harcerstwo na wiele lat pokryły czarne chmury.

Warto przypomnieć, że harcmistrz Andrzej Milkowski do dziś działa w Związku jako instruktor, przewodniczący Krajowej Rady Harcerskich Kręgów Seniorów. W 109 kręgach zrzeszają one w Polsce około 4500 członków!

Pół wieku w służbie z lilijką w herbie, toż to ewenement! *Nic podobnego* - prostuje Druha Senior - to świadectwo, że harcerzem jest się całe życie. I zaprasza młodzież zgromadzoną przy świecach do wstąpienia do Harcerskich Kręgów Seniorów. Za... 30 - 40 lat.

W „kominku” uczestniczyła dyrektor szkoły, harcmistrz, drużna Małgorzata Żuber-Zielicz.

Do zobaczenia za pięć lat na kolejnym zjeździe Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie!

PODSUMOWANIE

Nieco statystyki

W zjeździe na osiemdziesięciopięcioletnie szkoły wzięło udział ponad 600 osób. Najwięcej, bo 33 absolwentów, zgromadziło się z rocznika maturalnego 1972. Dopisały również roczniki 1951 (30 osób), 1976 (25), 1963 i 1983 (po 24). Niewielu maturzystów reprezentowało na zjeździe roczniki 1957 - 1959 (8 osób), 1960 - 1961 (7 osób), nie za-notowano nikogo z roku 1970. Przeważali wychowankowie płci męskiej, tak np. z lat 1954 - 1955 nie było ani jednej absolwentki.

Wykruszają się roczniki przedwojenne i okupacyjne. W poprzednim zjeździe, pięć lat temu, uczestniczyło prawie 50 absolwentów przedwojennych. Teraz było ich 10. Pięknym przykładem przywiązania do szkoły. Czapki z głów, młode roczniki!

Odnotaliśmy 13 maturzystów okupacyjnych. Garstka wspaniałych osiemdziesięciolatek. Świadcowie trudnej historii. I jej twórcy.

Wśród ogromnej rzeszy uczestników z Warszawy i różnych stron Polski znaleźli się też batoracy z dziesięciu krajów - ze Stanów Zjednoczonych (8 osób), Kanady (5), Francji (5), Niemiec (5), Wielkiej Brytanii (4), Szwajcarii (4), Szwecji (3), Danii, Austrii i Włoch. Niektórzy przybyli specjalnie na zjazd, ale bywało i tak, jak w przypadku jednego z kolegów ze Szwajcarii, który o zjeździe dowiedział się w samolocie, lecąc na urlop do Polski po 36 latach nieobecności w ojczyźnie.

Organizacja zjazdu

Ciężar zorganizowania zjazdu wzięli na swoje barki członkowie władz stowarzyszenia: zarządu i komisji rewizyjnej. Dla wielu z nich było to drugie „podejście”. Ale byli także rekordziści, np. prezes Czesław Uhma i sekretarz Jadwiga Kawczyńska-Rosochacka. Oni organizowali zjazd po raz czwarty! Pogratulować siły ducha i kondycji fizycznej.

Podział funkcji przy zjeździe 2003 był następujący:

Jerzy Kieli (komisarz zjazdu) - przygotowanie preliminarza kosztów i programu zjazdu, odpowiedzialny za wszystkie przedsięwzięcia związane ze zjazdem

Czesław Uhma - współpraca ze szkołą, redakcja nowego wydania „Pochodem idziemy”, czuwanie nad sprawnym przebiegiem zjazdu

Jacek Baranowski - skarbnik, obsługa bankowa

Jacek Czerwiński - zorganizowanie sklepiku oraz sprzedaż „Pochodem idziemy” i różnych pamiątek

Jadwiga Kawczyńska-Rosochacka (sekretarz zjazdu) - kontakt z uczestnikami, nadzór nad organizacją

Andrzej Korycki - obsługa księgową

Zdzisław Sadłowski - przygotowanie tablicy pamiątkowej, zorganizowanie bankietu

Małgorzata Sobczyk-Makowska - przyjmowanie wpłat, listy uczestników, poczęstunek na spotkania w klasach, organizacja biura zjazdowego

Halina Stompierz - pomoc przy poczęstunku i wydaniu jednodniówki

Jarosław Szulski - nagłośnienie szkoły

Bogusław Turek - obsługa medialna

Elżbieta Rynkiewicz - rejestracja i pobieranie opłat

Joanna Cicha i Alicja Makowska - pomoc przy rejestracji.

Ponadto przy rejestracji uczestników zjazdu, przy poczęstunku i innych pracach pomagali tegoroczni maturzyści i harcerze. Szczególnie Aleksander Celiński, Dorota i Joanna Czerwińskie, Katarzyna Jodko, Bartosz Matuszewski, Jan Kacper Piórecki, Jacek Szczurowski, Anna Uhma, Agata Wnuk. Serdecznie dziękujemy.

Specjalne podziękowanie składamy dyrekcji szkoły i całemu personelowi technicznemu, których pomoc bardzo ułatwiła sprawną organizację zjazdu.

Niskie ukłony należą się też rodzicom batoraków, którzy spieszyli z pomocą kiedy tylko zaszła taka potrzeba.

Środki masowego przekazu

Środki masowego przekazu życzliwie informowały o jubileuszowym zjeździe naszej szkoły. Spory tekst przekazała mediom Polska Agencja Prasowa w serwisie z 27 września. Chwalono doskonały poziom nauczania i wysokie miejsca „Batorego” w ogólnopolskich rankingach szkół średnich. Przypominano nazwiska wybitnych absolwentów. Rozmawiano z dyrektorem Małgorzatą Żuber-Zielicz i uczestnikami zjazdu. *Temat szkolnictwa pojawia się zwykle w mediach na okoliczność chuligańskich wybryków, rozpoczęcia i zakończenia roku szkolnego, ferii. Zdjęcia z Torunia widziała cała Polska, a kto zobaczy dobre wzorce szkoły z tradycjami?* - powiedział jeden z nich.

Trzy materiały zjazdowe zamieściła „Gazeta Wyborcza”. W tym interesujący reportaż Aleksandry Krzyżaniak-Gumowskiej z pięknym, poetyckim zdjęciem szkoły i wypowiedziami byłych uczniów. Większą informację opublikowano również w „Życiu Warszawy”.

Bardzo miłą niespodziankę sprawił nam program pierwszy TVP. W audycji „Kawa czy herbata” wystąpili sami batoracy. Goście - absolwenci: Zbigniew Wilma (matura 1949), architekt i artysta plastyk, laureat licznych nagród (nagrodzony ostatnio wraz z prof. Olszewskim w konkursie na projekt pomnika Janusza Korczaka), Bartłomiej Macieja (matura 1996), szachowy arcymistrz, mistrz Europy, Bolesław Matuszewski (matura 2003), olimpijczyk z języka angielskiego, uczestnik waszyngtońskiego spotkania „Przyszłych przywódców świata”. Wszyscy oni z dumą i atencją wspominali naukę w batoriańskiej „kuźni talentów”. Wtórował im prowadzący audycję Jerzy Kisielewski, również batorak, rocznik maturalny 1969.

Finanse

Część I. Wpływy

Wpłaty uczestników zjazdu	77.255,00 zł
Sprzedaż książek i pamiątek	11.379,00 zł
Darowizna Antoniego Bieniaszewskiego	500,00 zł
Razem	89.134,00 zł

Część II. Wydatki

Tablica pamiątkowa	5.000,00 zł
Krawaty (468 szt.)	10.037,43 zł
Znaczki pamiątkowe (1000 szt.)	2.306,90 zł
Wpłaty dla restauracji „Wilanowska”	44.110,00 zł
Druk „Pochodem idziemy” (600 egz.)	23.171,00 zł
Materiały biurowe, znaczki pocztowe, poligrafia, materiały dekoracyjne, foto	4.574,31 zł

Część artystyczna, hejnalista, kwiaty, fortepian	1.600,00 zł
Akompaniament	300,00 zł
Strojenie	150,00 zł
Obsługa gastronomiczna uczestników zjazdu oraz pomagającej młodzieży	2.045,09 zł
Dyżury w sekretariacie szkoły	1.200,00 zł
Prace porządkowe, sprzątanie, ochrona	2.400,00 zł
Nagłośnienie	3.054,50 zł
Ogłoszenia prasowe	1.417,49 zł
Fotografie	163,80 zł

Razem	102.809,52 zł

Zestawienie

Wydatki	102.809,52 zł
Wpływy	89.134,00 zł

Niedobór	13.675,52 zł

W magazynie zostało prawie 500 egz. „Pochodem idziemy” i ponad 300 krawatów. Wpływy z ich sprzedaży pokryją znaczną część niedoborów.

Uchwała Zarządu Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego z dnia 4 listopada 2003 r.

W związku z bardzo trudną sytuacją finansową Zarząd Stowarzyszenia zmuszony jest:

1. podnieść wysokość składek członków Stowarzyszenia do 40 zł rocznie (emerytów i studentów - do 20 zł rocznie)
2. zwrócić się do wszystkich Koleżanek i Kolegów o dobrowolne podniesienie wpłat składek indywidualnych
3. wobec długotrwałego zalegania wielu członków Stowarzyszenia z opłacaniem składek rozpatrzyć konieczność skreślenia z listy członków osób zalegających od trzech lat.

Jednocześnie Zarząd informuje, że wszystkie czynności organizacyjne i administracyjne wykonywane są przez członków Zarządu społecznie. Nie zatrudniamy też żadnego płatnego pracownika.

Serdecznie prosimy o wpłacanie dobrowolnej kwoty za niniejszy numer „Głosu Batoraków”. Pozwalamy sobie dodać, że koszt druku i wysyłki jednego egzemplarza „GB” wynosi 8 zł.

Numer konta Stowarzyszenia:
PKO BP XV Oddział Warszawa
92 10201156 123110435 (złotówkowe),
81 10201156 1231104351 (dewizowe).

Stowarzyszenie informuje

Przypominamy o tradycyjnym spotkaniu opłatkowym. Odbędzie się ono 19 grudnia br., o godz. 18, w podziemiach szkoły („Cafe Pauza”). Koszt imprezy 25 zł.
Spotkanie wielkanocne, tzw. „Jajeczko”, planujemy 2 kwietnia 2004 r.

Nie ulegają zmianie dni dyżurów członków zarządu Stowarzyszenia - każdy wtorek, w godz. 17-18. Ponadto informacji telefonicznych udzielają kol. Jadwiga Kawczyńska-Rosochacka, tel. 617-74-17, i Małgorzata Sobczyk-Makowska, tel. 851-12-04.

Stowarzyszenie nosi się z zamiarem odrestaurowania i ustawienia na dziedzińcu szkoły dwóch kamiennych obelisków, pochodzących z frontonu nieistniejącego dziś budynku przy ul. Polnej, w którym mieściła się kawiarnia „Lardellego”. Znajdują się na nich symbole Polski Walczącej, tzw. „kotwice”, namalowane własnoręcznie podczas okupacji niemieckiej przez „Alka” Aleksiego Dawidowskiego. Jeden z obelisków leży na terenie szkoły, drugi przed muzeum przy ul. Srebrnej 12. Każdy waży około 1500 kg. Apelujemy do Kolegów o pomoc przy transporcie i ustawieniu obelisków przy Myśliwieckiej. Kontakt: Zdzisław Sadłowski, tel. 833-83-43.

Adres internetowy Stowarzyszenia: www.batorv.edu.pl/stow/

Mając na uwadze całkowite wyczerpanie pierwszego nakładu monografii „Pochodem idziemy” i duże nią zainteresowanie, wydaliśmy z okazji 85-lecia szkoły drugi, poprawiony i uzupełniony, nakład I i II tomu. Książka ta (w cenie 49 zł) jest szczególnie interesująca dla absolwentów 1994-2003, są bowiem w niej wymienieni. W sprzedaży jest również suplement do „Pochodem idziemy” (15 zł), opisujący wychowanków naszej szkoły, bohaterów II wojny światowej, odznaczonych najwyższymi orderami bojowymi, jak też zawierający uzupełnienie dziejów „Batorego”.

Ponadto oferujemy krawaty „batorackie” (30 zł), emblematy szkoły, koszulki itp.

Zapraszamy do naszego magazynku w każdy wtorek, w godz. 17 - 18, w gmachu szkoły, sala nr 27.

MUZEUM SZKOLNE

W poprzednim, ubiegłorocznym, numerze „Głosu Batoraków” pisałem o muzeum szkolnym, koncentrując się na idei jego powstania. Od kilku miesięcy muzeum istnieje. Inauguracja działalności miała miejsce 20 września br., podczas Dni Dziedzictwa Europejskiego. Prawdziwym jednak sprawdzianem naszych starań były Święto Szkoły i Zjazd Wychowanków. Nie do mnie należy ocena ekspozycji, powinni się o niej wypowiedzieć zwiedzający. Ograniczę się zatem do krótkiej informacji na temat prezentowanych zbiorów.

Materiały ułożone są chronologicznie w ośmiu gablotach i na sztalugach. Niewątpliwie najbardziej frapującym eksponatem jest tablica z pierwszego budynku szkoły przy Kapucyńskiej (szczegóły na ostatniej stronie okładki „GB”). Dzięki uprzejmości Biblioteki Narodowej jesteśmy w posiadaniu faksymile pięciu numerów „Ku słońcu” - najdłużej (8 lat) wydawanej gazetki młodzieżowej w okresie międzywojennym. Z tego samego źródła pochodzą kopie rękopisów K.K. Baczyńskiego. Wśród innych cennych pamiątek znajdują się różne dokumenty przedwojenne, zdjęcia z okresu wojny, plakat niemieckiego balu maturalnego, niemiecka sieciówka z 1943 roku, zdjęcie tajnych zakładów, w których drukowano konspiracyjne wydanie „Kamieni na szaniec”, gazetki powojenne z wymazywanym tytułem „Batorowym szlakiem”, przepiękna kronika obozu 23 WDH z 1930 roku i wreszcie księga pamiątkowa z wpisem JKM Elżbiety II.

Zjazd był okazją do nawiązania wielu kontaktów. Kilka osób podarowało muzeum swoje zbiory, za co raz jeszcze dziękuję. Otrzymany w czasie zjazdu zeszyt z rysunkami przedwojennymi, przedstawiającymi m.in. „Alka” i „Zośkę”, był już kilkakrotnie pokazywany gimnazjalnym wycieczkom.

To oczywiście nie wszystko. Znacznie więcej można zobaczyć na miejscu. Serdecznie zapraszam, a ponieważ muzeum nie jest czynne w stałych godzinach (przed wszystkim jestem nauczycielem), podaję swoje telefony: Marcin Miros, dom - 423 38 60, komórka - 602 530 048.

Na koniec pozwalam sobie zaapelować do wszystkich batoraków i ich rodzin o przekazywanie wszelkich pamiątek związanych ze szkołą. To bardzo ważne świadectwa historii „Batorego” dla obecnych i przyszłych pokoleń.

MATURZYŚCI 1953, którzy otrzymali dyplomy

Bohdan Balcer
Aleksander Baldwin-Ramult
Wiesław Banasiewicz
Józef Wiesław Bednarek
Andrzej Bortkiewicz
Andrzej Bukowski
Marek Czarncki
Jerzy Filanowski
Gabriel Garwoliński
Barbara Gołębiewska
Jerzy Hofman
Józef Kołodziej
Anna Kowalczyk-Nawrocka
Zbigniew Kujawa
Zofia Marczak

Waldemar Mroczkowski
Maria Kutnicka-Pikiewicz
Leokadia Pietrzak
Janusz Ramos
Tadeusz Reda
Hanna Redłowska-Zatorska
Wojciech Chaczyński
Michał Riegert
Romuald Schild
Andrzej Siuda
Mieczysław Surowiecki
Miroslaw Śmitowicz
Bohdan Utrysko
Aleksander Wiechowski
Jan Bratysław Wolczyński

Uczestnicy zjazdu

Adelt	Jerzy	1960	Borkowski	Artur	1983
Alchimowicz	Piotr	1983	Borowicz	Jerzy	1951
Ambroziak	Bogdan	1968	Boruń	Krzysztof	1963
Anderszewska	Elżbieta	1969	Borzym	Wacław Hubert	1981
Anderszewski	Tomasz	1959	Bratkowski	Maciej	1987
Antepowicz	Jerzy	1949	Breiter	Włodzimierz	1949
Bachman-Zielińska	Marta	1966	Brones	Marek	1966
Badeńska-Morika	Magdalena	1986	Brzewska	Iwona	1976
Badeński	Sylwester	1956	Brzewski	Michał	1976
Bagatela	Bohdan	1949	Brzeziński	Stanisław	1949
Bakal	Tadeusz	1951	Budzikowska-Bokus	Wanda	1968
Baldwin Ramult	Aleksander	1953	Budzyński	Bernard	1982
Baliński	Tomasz	1975	Bulska-Skwira	Beata	1977
Baluk-Jankowski	Joanna	1978	Bursztyński	Andrzej	1981
Banasiewicz	Wiesław	1953	Burza	Andrzej	1965
Banaszek-Szalc	Wanda	1963	Caban	Piotr	1980
Baranowska-Ukleja	Ewa	1972	Celiński	Waldemar	1963
Baranowski	Jacek	1949	Celiński	Andrzej	1976
Barański	Andrzej	1944	Chaczyński	Wojciech	1953
Bartnikowski	Bogdan	1951	Chmielewska-Cieplak	Katarzyna	1983
Bartosiewicz-Wlazlo	Małgorzata	1981	Chmielewska-Komorowska	Zofia	1965
Bartuszek-Maliszewska	Grażyna	1963	Chmielewski	Stanisław Jerzy	1951
Bartz	Andrzej	1963	Chojnacka-Kalinowska	Grażyna	1964
Bednarska-Tarasiewicz	Ewa	1972	Chojnacki	Andrzej	1962
Bellen-Gazdowska	Magdalena	1981	Chrystowski	Krzysztof	1969
Berek-Pyzik	Barbara	1948	Chwałibóg-Ślęzak	Anna	1972
Bernard-Gawęda	Ewa	1967	Chwiej	Andrzej	1969
Białowiec-Klinowska	Elżbieta	1967	Chylek-Starościak	Cecylia	1966
Bibro-Siekierko	Joanna	1978	Chyrosz	Jacek	1951
Bieda-Bula	Agnieszka	1983	Chyrosz-Bulanda	Magdalena	1948
Bielan	Jarosław	1980	Cicha	Joanna	1983
Bielawska-Pietruk	Katarzyna	1987	Ciechanowicz-Szymońska	Bożenna	1967
Bielecki	Jan Andrzej	1952	Ciupalski	Stanisław	1942
Bieliński	Włodzimierz	1993	Cudny	Ryszard	1950
Bieniaszewski	Antoni	1938	Czapla-Włodarczyk	Irminda	1974
Bierca	Beata	1978	Czarnak-Chęcińska	Lidia	1963
Biernacka-Pająk	Barbara	1963	Czarnecki	Marek	1953
Biesiada	Zbigniew	1968	Czartoszewska-Retmianiak	Ewa	1981
Birula-Białynicki	Stanisław	1968	Czech	Jacek	1983
Biskupski	Zbigniew	1962	Czernichowska	Lidia	1968
Bleszyński	Marek	1978	Czerwińska-Piotrowska	Elżbieta	1965
Bleszyński	Andrzej	1981	Czerwińska-Witczak	Elżbieta	1967
Bocheński	Zdzisław	1950	Czerwiński	Jacek	1951
Bociańska-Górna	Ewa	1963	Ćwiertnia-Burczyńska	Renata	1975
Bogaczyk	Wojciech	1978	Ćwiertnia-Czerwińska	Ewa	1976
Bogdanowicz	Ilona	1986	Ćwikliński	Adam	1964
Bogusławski	Jerzy	1943	Dawydzik	Aleksandra	1984
Boguś	Zbigniew	1972	Dąbkowska-Machnowska	Monika	1982
Boniecki	Zbigniew	1951	Dąbrowski	Jacek	1981
Borkowski	Grzegorz	1981	Dejnarowicz	Ewa	1983

Demkowicz-Dobrzański	Krzysztof	1972	Golebiowska	Daria	1987
Depko	Mirosław	1986	Golebiowska-Szaciłło	Zofia	1959
Didkowski	Andrzej	1948	Gortat	Jerzy	1950
Długosz	Romuald	1983	Gos-Jasińska	Lidia	1976
Dmowska-Wiśniewska	Ewa	1987	Górecka-Halicka	Ewa	1986
Dobrowolska-Moskwa	Barbara	1955	Górecka-Krupa	Maria	1973
Dolata	Maciej	1962	Górecka-Muller	Maria	1988
Drewnowska-Rymarz	Olga	1980	Grabowska	Danuta	1964
Dubiński	Jacek	1965	Gralewicz	Mirosław	1946
Durkiewicz-Przastek	Katarzyna	1976	Gralewicz	Jerzy	1948
Duszyński	Marcin	1984	Gregorczyk	Bogusław	1966
Dylewska-Ostrowska	Alicja	1980	Grodzka-Peryt	Joanna	1972
Dzieliński	Andrzej	1978	Grudniewska-Karaśkiewicz	Elżbieta	1977
Dźwigaj-Skorko	Grażyna	1975	Gruszczynski	Jur	1974
Erchard-Sikorska	Alicja	1965	Grzybek	Edward	1968
Ernst	Tomasz	1961	Grzybowski	Michał	1978
Falba	Krzysztof	2003	Grzywaczewski	Andrzej	1983
Falęciak-Szczepańska	Ewa	1980	Grzywa-Niksińska	Irena	1983
Falkowski	Ryszard	1967	Gula-Ambroziewicz	Malgorzata	1976
Federowski	Tadeusz	1950	Gwiazda-Baranowska	Katarzyna	1984
Felczak	Wiesław	1961	Habrowska	Jolanta	1964
Fetraś-Oldak	Dorota	1978	Hejak-Gryziak	Halina	1956
Fiećko	Tadeusz	1951	Hermanowicz-Salamon	Joanna	1985
Fijałek-Giacari	Monika	1982	Hoffman	Maciej	1958
Fijałkowski	Andrzej	1952	Hoffman-Dyneke	Elżbieta	1962
Fijałkowski	Witold	1972	Holubiec	Łukasz	1981
Filanowski	Jerzy	1953	Holubiec	Marcin	1986
Fiok	Beata	1983	Hornowska-Kink	Maria	1968
Flejszer-Ornoch	Iwona	1976	Hornowski	Michał	1972
Floryan	Marcin	1998	Hryniuk	Jacek	1981
Fornal	Tadeusz	1960	Hubert	Jerzy	1951
Freda-Firek	Beata	1978	Huszczó	Ewa	1976
Frelek	Krzysztof	1986	Hys	Jarosław	1983
Frycie-Skórko	Malgorzata	1983	Jabłoński	Piotr	1980
Gala	Adam	1969	Jabłoński	Krzysztof	1984
Galek	Grzegorz	1988	Jakrzewski	Wojciech	1972
Gaudziak	Michał	1964	Jakubowska-Urban	Elżbieta	1956
Gawęda	Jerzy	1967	Jakubowska-Zbrzeźna	Genowefa	1948
Gebethner	Maciej	1962	Janczyk-Ginalska-Markiewicz	Elżbieta	1976
Gerczak	Lidia	1978	Janiszewski	Tadeusz	1962
Getter	Marek	1948	Jankowski	Marek Tadeusz	1951
Gębka	Dominika	1994	Janocha	Michał x.	1978
Gielżyński	Wojciech	1948	Januszewska-Lukasiewicz	Zofia	1965
Gierak	Jerzy	1949	Januszko-Tymosz	Malgorzata	1963
Giębicka-Golz	Hanna	1961	Jaroń	Tadeusz	1951
Głowczyk-Galek	Ewa	1975	Jasiewicz	Aldona	1978
Godjaszwili	Jerzy	1941	Jasińska	Edyta	1987
Gola	Anna	1990	Jasińska-Brzomińska	Marzenna	1978
Goląb	Mirosław	1976	Jastrzębowski	Jerzy Michał	1954
Golembnik	Tomasz	1962	Jaworowski	Jan	1947
Golembnik	Andrzej	1965	Jesionkiewicz	Kazimierz	1966
Golebiowska	Barbara	1953	Jesionowski	Witold	1987
Golebiowski	Paweł	1992	Jeziński	Janusz	1976

Jung-Zalicka	Barbara	1991	Kozaczyński	Michał	2002
Kaczmarek	Witold	1978	Kozieradzki	Jacek	1972
Kalina	Michał	1981	Kozłowska-Roszkowska	Anna	1980
Kamiński	Tomasz	1969	Kozłowski	Slawomir	1973
Kanecka-Bialek	Zofia	1965	Kramer	Andrzej	1981
Karczewska-Golebiowska	Ewa	1963	Krasnodębska	Aldona	1987
Karkoszka	Jerzy	1951	Krawczyk	Jan	1952
Karkoszka	Michał	1956	Krawczyk-Michalska	Anna	1963
Karpiński	Maciej	1968	Kromer-Krajewska	Iwona	1963
Karpiński	Rafał	1968	Kruczkowski	Stefan	1963
Kassur	Tadeusz	1947	Krupa	Jacek	1974
Kawczyńska-Rosochacka	Jadwiga	1948	Kruszeska-Kowalik	Agnieszka	1994
Kempa	Jacek	1978	Kryńska	Danuta	1976
Kędzierski	Piotr	1964	Krzemiński	Tadeusz	1963
Kieli	Jerzy	1949	Krzepkowska	Barbara	1978
Kiernozycy	Tadeusz	1974	Książkowska	Anna	1981
Kieszkowska	Paulina	1991	Kuczyński	Piotr	1977
Kilian	Joanna	1984	Kudelski	Zbigniew	1967
Kiniewicz	Andrzej	1968	Kujawa	Zbigniew	1953
Kisilowski	Marek	1987	Kuklińska-Zieniewicz	Dorota	1981
Kleniewska-Radziwiłł	Katarzyna	1989	Kulesza	Władysław	1968
Kłokocki	Andrzej	1962	Kulesza	Czesław	1969
Kłopotowski	Edward	1946	Kulesza	Ewa	1984
Kobialka	Wiesław	1948	Kulaczkowski	Adam	1966
Koch	Tadeusz	1933	Kulakowski	Andrzej	1948
Koch	Tadeusz	1951	Kuman	Piotr	1987
Koch	Maciej	1962	Kumanowska-Bielan	Dorota	1981
Kolasieńska	Agnieszka	1991	Kunicki	Marcin	1978
Kolasieński	Jacek	1981	Kurcz	Malgorzata	1980
Kolak-Fotek	Barbara	1981	Kurek	Maciej	1980
Kolakowski	Krzysztof	1951	Kusidel-Trojanowicz	Grażyna	1969
Kolodziej	Józef	1953	Kuśmierski	Stefan	1950
Komendarek	Wiesław	1951	Kuźmicki	Jacek	1982
Komornicki	Tomasz	1982	Kwapińska-Lipińska	Jadwiga	1948
Konopka	Michał	1986	Kwiatkowska-Jabłońska	Hanna	1981
Konowrocki	Piotr	1986	Kwiatóń	Anna	1989
Koperska	Halina	1965	Lachert	Ewa	1983
Kornacki	Bolesław	1955	Lachnitt	Jerzy	1957
Korycki	Andrzej	1942	Lachowski	Tomasz	1983
Korzyński	Mikołaj	1998	Langwaldt	Andrzej	1952
Kossakowski	Wojciech	1950	Laskowska-Złotkowska	Hanna	1972
Kostrzewa	Krzysztof	1981	Laube	Stefan	1948
Kostrzewski	Piotr	1972	Lech	Jerzy	1983
Kość	Michał	1971	Legaiński	Mieczysław	1949
Kowal	Wojciech	1976	Lenard	Monika	2002
Kowalczyk	Wojciech	1976	Lenkiewicz	Krzysztof	1975
Kowalczyk-Nawrocka	Anna	1953	Leski	Andrzej	1978
Kowalczyk	Elżbieta	1963	Leszczyńska-Mieszkowska	Mira	1981
Kowalczyk-Sław	Ewa	1978	Lewak	Stanisław	1948
Kowalska	Magdalena	1982	Lewandowicz	Anna	1969
Kowalski	Marek	1963	Lewandowski	Slawomir	1976
Kowalski	Krzysztof	1976	Lewulis-Karasek	Agata	1983
Kownacki	Jerzy	1973	Liberek-Mączka	Anna	1972

Licznier-Grzelak	Bogumila Czeslawa	1969	Moskwa	Stanislaw	1968
Lipska-Jeute	Danuta	1981	Mroczkowski	Waldemar	1953
Litwiński	Artur	1981	Muller	Marta	
Loska-Torbicka	Grażyna	1978	Naleęcz-Mroczkowski	Piotr	1981
Loth	Karol	1963	Napiórkowski	Marek	1968
Lubomirska-Wittlin	Anna	1963	Nasterski	Rafal	1984
Lulińska-Rytel	Dorota	1978	Niedziółka-Rzepecka	Kinga	1985
Lutoslawski	Ryszard	1954	Niekrasz	Lech Zdzistaw	1951
Łabudzka-Walicka	Edyta	1978	Niziński	Sylwester	1972
Łachut	Anna	2000	Nogal	Szymon	1979
Łapiński	Rafal	1986	Nowakowska	Katarzyna	1987
Łaskiewicz	Rafal	1951	Nowowiejski	Tomasz	1987
Ławacz	Anna	1963	Nowrotek	Andrzej	1959
Łuczak-Mitchell	Mariola	1980	Odrzywolek	Piotr	1984
Łukasiewicz	Juliusz	1937	Ogrzebacz-Żórawińska	Zofia	1976
Łukawski	Grzegorz	1954	Olkowska-Siebeneichen	Dorota	1983
Łuszczyński	Rafal	1981	Olszewski	Krystyn	1939
Machnowski	Adam	1980	Olszewski	Andrzej	1950
Maćkowska	Katarzyna	1984	Ostrowski	Wieslaw	1941
Madziar	Jerzy	1939	Ostrowski	Jerzy	1966
Magdzik	Wieslaw	1950	Ostrowski	Marian	1969
Magiera	Artur	1983	Otwinowska-Fertak	Beata	1980
Maj	Sławomir	1951	Pakulski	Jerzy	1939
Majka-Lutoslawska	Wanda	1967	Paluchowski	Jacek	1954
Malarski	Michal	1994	Panecka	Marina	1982
Maliborski	Mariusz	1982	Pastwa	Mirosław	1950
Malecki	Wojciech	1963	Pelzowski	Andrzej	1949
Marconi	Henryk	1946	Pernak	Bohdan	1950
Marczak-Splawa Neyman	Zofia	1953	Peryt	Anna	1972
Marczykowski	Stanislaw	1948	Peryt	Tomasz	1972
Marzinek	Janusz	1969	Peryt	Mirosław	1974
Matis-Pawłowicz	Małgorzata	1988	Pęczek-Wereszczyńska	Grażyna	1981
Mazur	Tadeusz	1963	Piankowska-Kober	Danuta	1963
Mazurek-Bojanowska	Halina	1948	Piątek	Krystyna	1979
Mazurkiewicz	Janusz	1972	Piątek	Pawel	1982
Mazurkiewicz	Joanna	1977	Piątkowski	Henryk	1972
Michałowski	Stanislaw	1952	Piekarski	Jerzy	1950
Michnowski	Leslaw	1951	Pietkiewicz	Mścisław	1951
Mickiewicz	Wojciech	1951	Pietrzak-Trzeciecka	Leokadia	1953
Mierzyński	Krzysztof	1971	Pikulski	Mirosław	1955
Mika	Stefan	1956	Piotrowska-Dmowska	Maria	1972
Milczarek	Zbigniew	1976	Pisarski	Włodzimierz	1963
Milewski	Piotr	1983	Pląskowski	Zbigniew	1939
Miller	Andrzej	1950	Plech-Świdarska	Alicja	1962
Milkowski	Andrzej	1951	Plenkiewicz-Lewandowska	Katarzyna	1983
Mindziukiewicz-Pacholak	Małgorzata	1978	Plonka-Wietrzyńska	Emilia	1969
Młynarski	Tomasz	1948	Plowik	Wojciech	1968
Mocala-Kujawska	Barbara	1967	Pociask-Miterka	Krystyna	1978
Mokrzanowska-Pawelec	Grażyna	1972	Podemski	Piotr	1998
Molenda	Pawel	1972	Podgórski	Grzegorz	1980
Mońka	Pawel	1986	Podolska-Kunicka	Grażyna	1978
Mońka-Nesterowicz	Małgorzata	1984	PoLubiec-Kownacka	Małgorzata	1976
Morawski	Włodzimierz	1945	Poniatowska	Renata	1981

Poplaska-Bald	Monika	1972	Skowronek-Nisbet	Elżbieta	1968
Pozaryski	Władysław	1929	Skórko	Mariusz	1978
Pruss	Witold	1961	Skrzeczyńska-Muszyńska	Irmina	1962
Przybylska	Marta	1967	Skulimowska-Stelmachowska	Elżbieta	1978
Raciborska-Izdębska	Małgorzata	1966	Skurowski	Piotr	1972
Radwański	Kazimierz	1943	Stabiński	Bogdan	1966
Radzikowski	Jerzy	1948	Stawiński	Sławomir	1973
Radziwiłł	Karol	1989	Stomczewska-Długolecka	Elżbieta	1967
Ramos	Janusz	1953	Stomczewska-Grzesik	Renata	1969
Ratajczak	Janusz	1949	Smagowicz	Wieslaw Jerzy	1963
Reda	Tadeusz	1953	Smoliński	Artur	1990
Redłowska-Zatorska	Hanna	1953	Sobczyk-Makowska	Małgorzata	1966
Reifer	Piotr	1960	Sochaniewicz	Leslaw	1946
Reifer	Marcin	1959	Soltyński	Andrzej	1942
Rembiszewski	Jacek	1967	Soska	Andrzej	1951
Rocki	Leszek	1964	Staniarska-Sobków	Katarzyna	1981
Rodziewicz	Zbigniew	1965	Staniszki	Witold	1927
Rojek-Dramińska	Janina Hanna	1967	Staniszki	Olgiard	1929
Rojek-Podgórska	Beata	1980	Staniszki	Jerzy	1933
Rokicki	Tomasz	1981	Staniszki-Karczewska	Hanna	1966
Rosowski-Reński	Leszek	1959	Stańczyk	Stefan	1963
Róg-Marczuk	Joanna	1975	Staroń-Lenartowicz	Anna	1983
Różalski	Marian	1955	Stasiak-Woźniak	Elżbieta	1968
Różański	Ludwik	1965	Stefańska	Katarzyna	1983
Rudawski	Tytus Piotr	1948	Sterliński	Maciej	1989
Rumińska-Milczarek	Katarzyna	1976	Stępień	Marek	1977
Rupniewska-Dąbrowska	Anna	1972	Stomski	Andrzej	1951
Rutkowska	Beata	1984	Strumiński	Marek	1981
Rybarczyk	Bogdan	1957	Strusiński	Andrzej	1965
Rymska-Pyrzyńska	Wanda	1963	Strzelczyk	Dariusz	1981
Rymuszko	Marek	1966	Suchocki	Juliusz	1950
Rynkiewicz-Nasilowska	Anna	1987	Sulek-Sadowska	Maria	1956
Rynkiewicz-Szpytna	Małgorzata	1984	Swoboda	Krzysztof	1977
Rzuchowska-Michalska	Beata	1981	Syska	Anna	1967
Sabiniewicz-Najman	Anna		Szatański	Jan	1954
Sadłowski	Zdzisław	1951	Szaters	Mariusz	1960
Sadowski	Andrzej	1950	Szczepańska	Iwona	1969
Sadurski	Wojciech	1968	Szczepański	Piotr	1972
Schienze	Jacek	1968	Szczepiński	Jerzy	1956
Schild	Romuald	1953	Szczerbakowicz	Agnieszka	1982
Schirmer	Maria	1976	Szczypiorowski	Bogusław	1951
Sękowska	Hanna	1969	Szelenbaum	Andrzej	1972
Sęp-Dąbrowska	Małgorzata	1983	Szelichowski	Stanislaw	1949
Siedlecki	Wojciech	1956	Szeliga-Litwińska	Magdalena	1981
Sieradz	Ryszard	1951	Szeniawski	Zygmunt	1951
Sierpińska-Nowak	Marta	1976	Szewczyk	Marek	1963
Sierpiński	Andrzej	1965	Szewczyk	Joanna	1993
Sierpiński	Andrzej	1972	Szewczyk-Wiśniewska	Barbara	1968
Sikorski	Andrzej	1937	Szolański	Lucjan	1949
Sikorski	Jarosław	1972	Szpakowska	Joanna	1965
Siłkowski	Wacław	1942	Szperliński	Sławomir	1978
Siwiec	Andrzej	1953	Sztabert	Zbigniew	1952
	Stanislaw	1963	Szulc	Jaroslaw	1982

Szulski	Jarosław	1994	Winkowska	Ewa	1983
Szymańska-Celińska	Iwona	1976	Wiśniewska	Irmína	1977
Szymański	Janusz	1943	Wiśniewski	Bohdan	1951
Śledziwski	Mariusz	1987	Witkowska-Ceroń	Anna Maria	1986
Śmilowicz	Mirosław	1953	Witkowski	Jan	1955
Świdorski	Jerzy	1948	Wlazło	Grzegorz	1981
Świdorski	Jacek	1962	Właszczuk	Tomasz	1986
Świerszcz	Maja	1994	Włodarska-Flewers	Bożena	1976
Święszek-Lewicka	Zofia	1972	Wojciechowska-Kozłowska	Irmína	1976
Świętkowska-Karaś	Ewa	1985	Wojciechowska-Lachert	Danuta	1947
Świętorzecki	Andrzej	1942	Wojciechowska-Szepczyńska	Mirosława	1969
Tataj	Dariusz	1984	Wojciechowski	Andrzej	1973
Teisseyre	Malgorzata	1967	Wojdan	Łukasz	1999
Teklak-Milaszewicz	Malgorzata	1981	Wojtkowska	Beata	1990
Teodorczyk-Czasza	Malgorzata	1972	Wokroj	Julita	1956
Tkacz-Kunkel	Ewa	1968	Wolczyński	Jan Bratysław	1953
Tkaczyk	Krzysztof	1983	Woliczko-Wierusz	Anna	1972
Tkacz-Żak	Malgorzata	1967	Wolski	Lech	1968
Toczyski	Wojciech	1948	Wolk-Łaniewski	Jerzy	1951
Tokaj	Andrzej	1981	Wolkowicz	Stanisław	1975
Tomaszewski	Marcin	1987	Woźniczko	Marek	1964
Torbicki	Adam	1972	Wójcikowska-Nowakowska	Joanna	1973
Traczyk	Władysław	1946	Wójcikowski	Marek	1969
Trojanowicz	Andrzej	1980	Wrocławska-Krawiecka	Monika	1990
Trypens	Andrzej	1950	Wyleżyński	Piotr	1963
Trzebicki	Jacek	1950	Wylupek	Roman	1966
Trzeźniowski	Krzysztof	1979	Wysocki	Andrzej	1965
Turek	Bogusław	1954	Zaborowski	Michał	1979
Twarowska-Kielbasińska	Malgorzata	1976	Zadurska-Malaszek	Irena	1972
Tyra-Słupik	Elżbieta	1976	Zaleski	Olgierd	1949
Ufnal	Piotr	1981	Zaleski	Jan	1963
Uhma	Czesław	1942	Zaleski	Stefan	1964
Uhma	Anna	2002	Zalewski	Jerzy	1952
Ukleja-Dobrowolska	Dorota	1978	Zalewski	Andrzej	1964
Ullowicz	Marek	1968	Zalicki	Łukasz	1985
Unrug	Wojciech	1969	Zaluska	Janusz	1932
Urbańska-Kowalska	Elżbieta	1976	Zawisza-Przesmycka	Dorota	1972
Walędziak	Dariusz	1968	Zawiślański	Lech	1950
Walędziak	Marek	1968	Zdanowicz	Przemysław	1943
Walicka	Anna	1987	Zielinska-Elliott	Anna	1982
Waltz-Machej	Barbara	1955	Zimiński	Wojciech	1981
Waniek	Anna	1990	Zwierzchowski	Ryszard	1941
Warman	Katarzyna	1967	Zwoliński	Janusz	1946
Wasilewska	Barbara	1972	Żabiński	Michał	1962
Wasilewski	Zbigniew	1968	Żach	Wojciech	1976
Waścińska-Solińska	Malgorzata	1980	Żak	Grzegorz	1978
Wąsowska-Pfutzner	Malgorzata	1982	Żero	Tadeusz	1956
Wierusz	Marcin	1972	Żmijewski	Mariusz	1983
Wierzicki	Stanisław Maria	1951	Żuchowska-Tarawi	Elżbieta	1977
Więckowski	Stanisław	1951	Żuraw-Rosa	Agnieszka	1981
Wilk-Carruggi	Zofia	1967	Życzkowski	Włodzisław	1944
Wilma	Zbigniew	1949			

W 470. rocznicę urodzin Stefana Batorego

NASZ PATRON

Stefan Batory (27 IX 1533, Somlyó - 12 XII 1586, Grodno) przyszedł na świat w możnowładczej rodzinie węgierskiej. Jej korzenie sięgały XIII wieku, zaś nazwisko pochodziło od przydomka protoplasty „bator“, w języku węgierskim „odważny“.

Przyszły wojewoda siedmiogrodzki, król polski i wielki książę litewski okazał się godnym dziedzicem rodzinnych tradycji. W rozrywanych konfliktami Siedmiogrodzie potrafił dojść do wielkiego znaczenia i umiejętnie lawirować między sprzecznymi interesami potężnych sąsiadów oraz samych Węgrów. Gdy trzeba było walczyć, jeśli jednak nie było takiej potrzeby, przedkładał nad wojnę rozmowę. Już w Siedmiogrodzie zastąpił jako władca bardzo tolerancyjny wobec innowierców, choć sam pozostawał do końca życia wiernym katolikiem. Był wykształcony, z lubością czytał dzieła starożytnych wodzów, czas pewien spędził także na uniwersytecie w Padwie.

Pełnię swych talentów okazał jednak w roku 1575, gdy zaczął ubiegać się o tron polski. Nie dawano mu większych szans, a jednak to właśnie jego szlachta wybrała w grudniu tego roku na męża Anny Jagiellonki, córki ostawionej Bony Sforzy. Na wieść o tym szybko ruszył do Polski i wyprzedził innych konkurentów w walce o władzę. Spacyfikował niechętne mu nastroje w Prusach i na Litwie. Dokonał reformy wojska, zorganizował Trybunał Koronny, przeprowadził trzy wyczerpujące wyprawy moskiewskie (1579-1582), zakończone odzyskaniem Inflant i podpisaniem rozejmu w Jamie Zapolskim (1582). Zawsze tolerancyjny, potrafił być stanowczy. Przyłgnęło do niego określenie „król niemalowany“.

Do końca życia porozumiewał się z poddanymi w Rzeczypospolitej łaciną i bardzo dbał o rzetelną jej znajomość wśród szlachty i duchowieństwa. Założył Akademię Wileńską (jej rektorem został ksiądz Piotr Skarga). Na jego dworze odegrano pierwszą polską tragedię - „Odpawę postów greckich“ Jana Kochanowskiego, najwybitniejszego poety polskiego XVI wieku.

Choć królowi nigdy nie brakowało przeciwników, zostawił państwo stabilne, silne, a pamięć o jego dokonaniach trwa do dziś.

BEZCENNY ZABYTEK

Z rozmów na jubileuszowym zjeździe wynika, że niewielu batoraków wie o odkryciu, jakiego dokonano rok temu w podziemiach budynku szkoły. A jest to znalezisko wręcz sensacyjne.

Tablica, wykonana z piaskowca szydlowieckiego, ma wymiary ok. 50 x 70 cm. Na licu znajduje się napis: KRÓLEWSKO-POLSKIE GIMNAZJUM MĘSKIE IMIENIA STEFANA BATOREGO. Nazwa ta obowiązywała do marca 1919 roku. Musi to być zatem tablica odsłonięta przez pierwszego dyrektora „Batorego” Zdzisława Rudzkiego z okazji inauguracji zajęć we wrześniu 1918 roku! Jak to się stało, że przetrwała przeprowadzkę na Myśliwiecką, likwidację gimnazjum w czasie wojny, walki podczas Powstania, trudny okres powojenny i powtórna likwidację szkoły - nie wiadomo. Z pewnością przeleżała ostatnie kilkadziesiąt lat w piwnicy.

We wrześniu br., dzięki pomocy Biura Promocji Miasta i Stołecznego Konserwatora Zabytków możliwa stała się renowacja tablicy. Usunięto ślady farby i zaprawy, odsolono i zaimpregnowano kamień. Pozostały natomiast - jako świadectwo historii - wszystkie ubytki, plamy, obtłuczone opaski.

Tablica jest jedną z najcenniejszych pamiątek, jakie znajdują się w „Batorym”. Nie tylko zresztą dla szkolnej społeczności. Decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpisano ją do rejestru zabytków.

Marcin Miros